

اندیشکده راهبردی تبیین

شبکه حقانے

مجموعه گزارش‌های ویژه اندیشکده راهبردی تبیین

شبکه حقانی

کاری از معاونت پژوهش اندیشکده راهبردی تبیین

گردآوری: محمدجواد سلطانی

طراحی: اندیشکده راهبردی تبیین

وبسایت اندیشکده: www.tabyincenter.ir

آدرس: تهران، میدان هفت تیر، بلوار کریم خان، جنب پل کریم خان، پلاک ۱۰۱

کد پستی: ۱۵۸۵۶۸۶۷۱۱

تلفن: ۸۸۱۴۱۸۰۱ و ۸۸۳۴۷۹۸۶

فهرست

مقدمه / ۲

تاریخچه / ۳

رهبری / ۴

ایدئولوژی و اهداف / ۶

منابع / ۶

نفوذهای خارجی / ۶

موقعیت جغرافیایی / ۶

اهداف و تاکتیک ها / ۹

فعالیت های سیاسی / ۹

مهم ترین اخبار مرتبط با این شبکه / ۹

روابط با دیگر گروه ها / ۱۳

روابط اجتماعی / ۱۴

ضمائم / ۱۵

● مقدمه

محتوای اصلی این گزارش برگرفته از متن دانشگاه اسنفورد در ارتباط با شبکه حقانی می باشد که توسط اندیشکده راهبردی تبیین به روز و تکمیل شده است.

اندیشکده راهبردی تبیین

تاریخچه:

شبکه حقانی در ۱۹۷۳ به عنوان گروهی ضد داوود خان، رییس جمهور مورد حمایت اتحاد شوروی، ظهور کرد و از آن زمان تا کنون به یکی از بزرگترین و خشن‌ترین گروه‌های شبه نظامی با هدف تامین امنیت افغانستان و رهایی منطقه از نیروهای تحت ائتلاف آمریکا تبدیل شده است. این شبکه توسط یکی از فرماندهان نظامی سابق طالبان، مولوی جلال الدین حقانی رهبری می‌شود که با کهولت سن وی، رهبری گروه به دست فرزندش، سراج الدین افتاده است. هسته اصلی شبکه حقانی شامل قبیله زدران از ارتفاعات پشتون نشین است. با ترسیم خط مرزی دیورند، بخشی از این قبیله در افغانستان و بخش دیگر در پاکستان است که سبب شده شبکه حقانی حمایت هر دو طرف را داشته باشد. پشتون‌ها بیشتر جامعه ای تحت رهبری روحانیت هستند که می‌توان ریشه‌های آن‌ها را به تفکرات مدارس دیوبندی که اسلام سلفی است، باز گرداند. این پشتون‌ها از قدرت نظامی بومی برای حفظ خود مختاری خود از سر باز گیری، پرداخت مالیات و جلوگیری از هرگونه تلاش برای ورود زنان به جامعه استفاده می‌کردند. جلال الدین در چنین جامعه ای به دنیا آمد. جلال الدین به شدت متأثر از مطالعاتش در مدرسه دارالعلوم حقانیه بود. این مدرسه محل تولد اسلام پشتونی و در واقع محل تولد شبکه حقانی بود و این شبکه نام خود را از این مدرسه گرفته است.

تعداد شبه نظامیان این گروه را حدود ده هزار نفر برآورد کرده اند که بسیاری از آن‌ها با طالبان و القاعده در افغانستان و پاکستان ارتباط دارند. این شبکه از انواع خشونت از جمله انتحار، آدم ربایی و قاچاق مواد مخدر استفاده می‌کند تا محیطی امن در افغانستان ایجاد کرده تا بتواند قانون شریعت را اعمال و یک حکومت ملی گرای افغان و مصلح تاسیس کند. این گروه توسط حمایت‌های مالی و لجستیک و ارتباطات خانواده حقانی از زمان مبارزه با شوروی پایدار مانده است. تحت رهبری این گروه، تاکتیک‌های ابزارهای انفجاری دست ساز و انتحاری به شدت کارآمد و کشنده تر شد که اکنون از تکنولوژی‌های جدید و تاکتیک‌های انفجار برای حصول به اهداف استفاده می‌شود. پس از خروج شوروی از افغانستان شبکه حقانی از روش‌های سیاسی برای حل مشکلات استفاده کرد. از هفتم تا نهم اکتبر ۱۹۹۰ جلال الدین تصمیم به تشکیل شورای فرماندهان ملی گرفت که شامل ۲۷ مجاهدی می‌شد که در جنگ علیه شوروی حضور داشتند. در همین زمان رهبری شبکه حقانی به صورت غیر رسمی تبدیل به کمیته آشتی ملی شد. در اواسط سال ۱۹۹۲، هنگامی که حکمتیار در حال حرکت واحدهای خود به سمت کابل و احمد شاه مسعود در صدد تامین امنیت کابل بود، جلال الدین حقانی کمیته آشتی ملی را در راستای آوردن گروه‌های رقیب دور میز مذاکره تشکیل داد. قبیله زدران در این زمان از مذاکره کنندگان اصلی شد، چرا که به مناقشات در سطوح محلی در سرتاسر منطقه ننگ افغانستان می‌پرداخت.

با کنترل افغانستان به دست طالبان در ۱۹۹۶ و حتی حمله آمریکا به این کشور در ۲۰۰۱، شبکه حقانی قدرتمندتر شد. یکی از دلایل قوت و تداوم این شبکه، ساختار نزدیک گروه و روابط بین خانواده خود حقانی است. در این شبکه کنترل در درون شبکه داخلی فرماندهی کوچکی به شدت اعمال می‌شود که به لحاظ قومی نسبتاً همگن است تا مانع عدم توافق بین اعضای شبکه شود. بنا به گزارش‌ها، مقر سازمانی این شبکه در میران شاه قرار دارد که در آنجا اردوگاه‌های متعددی برای فعالیت‌هایی از قبیل دستیابی به سلاح، برنامه ریزی‌های لجستیک و فرمول بندی کردن استراتژی نظامی وجود دارد. قوم پشتون در این منطقه دست برتر دارد. ساختار به شدت متمرکز شبکه و رهبری متأثر از ساختار قبیله ای پشتون، شبکه حقانی را از گروه‌های تمرکز زدا تر مانند القاعده جدا می‌سازد. از سال ۲۰۰۸، از سوی وزارت خارجه و وزارت خزانه داری ایالات متحده، شش رهبر این گروه در فهرست تروریست‌ها معرفی شده اند. با این حال خود سازمان در فهرست سازمان‌های تروریستی خارجی توسط این نهادها قرار نگرفته است.

رهبری:

جلال الدین حقانی که سمت فرماندهی در ارتش مجاهدین را (۱۹۹۲-۱۹۸۰) داشت، شبکه حقانی را در طی شورش علیه نیروهای شوروی در افغانستان تاسیس کرد. حقانی در دهه ۱۹۷۰ در پاکستان آموزش دیده بود تا بر علیه محمد داوود خان نخست وزیر، پلیس افغانی که نخست وزیر سابق را سرنگون کرده بود، وارد جنگ شود. در دوران تجاوز اتحاد شوروی، سرویس اطلاعاتی حکومت پاکستان به حقانی و سازمان وی نزدیک شد و به آن ها اجازه داد که به یک دلال اصلی تسلیحات، اطلاعات و آموزش های آمریکا تبدیل شود. در دهه ۱۹۹۰ حقانی به دولت طالبان ملحق شد و به سمت وزیر کشور ارتقا یافت. آمریکا در تلاش بود حقانی را به رابطه مستحکم تر با طالبان متقاعد کند که وی از انجام این کار خود داری کرد. از زمانی که رهبری حامد کرزای در افغانستان شروع شد، وی به حقانی نزدیک شد و سمت وزیر امور قبایل را در کابینه به او پیشنهاد کرد که حقانی نپذیرفت. قبلاً گفتیم که رهبری شبکه بر عهده سراج الدین است. شش رهبر این شبکه توسط ایالات متحده به عنوان تروریست معرفی شده اند. علاوه بر این، دو رهبر شبکه به فهرست تروریست های قطعنامه ۱۹۸۸ سازمان ملل در ۲۰۱۲ اضافه شده اند که احمد جان وزیر و فاضی ربی بوده اند. احمد جان وزیر، مشاور ارشد و سخنگوی سراج الدین است و ربی مقام مورد حمایت مالی طالبان است که کمک های مالی برای فعالیت های تروریست ها را در سراسر افغانستان پخش می کند. هفت تن از رهبران مشهور این شبکه عبارتند از:

۱- سنگین زدران. یکی از رهبران رده بالای شبکه حقانی است که در اوت ۲۰۱۱ از سوی وزارت خارجه آمریکا به عنوان تروریست معرفی شد. وی با چندین حمله تروریستی این گروه مرتبط بوده و مسئول رهبری شبه نظامیان شبکه در مرزهای افغانستان و پاکستان است. سنگین زدران نایب سراج الدین، رهبر شبکه است.

۲- عبدالعزیز احباسین: وی به عنوان فرماندار سراج الدین در استان پاکیتا که تحت کنترل طالبان است، خدمت می کند. وی مسئول تله گذاری خودروها و قاچاق تسلیحات در مرز افغانستان و پاکستان است. در ۴ اکتبر ۲۰۱۱، شورای امنیت سازمان ملل وی را تروریست اعلام کرد.

۳- حاجی مالی خان: که تا ۱۱ اکتبر ۲۰۱۱ ناشناخته بود. وی فرمانده ارشد شبه نظامیان حقانی در افغانستان قبل از دستگیری بود. وی همچنین مسئول برنامه ریزی و تسهیل حملات در استان های جنوب شرقی افغانستان است. وی دایی سراج الدین است. نام برده همچنین از بزرگان مورد احترام در مناطق قبیله ای فدرالی پاکستان است که شبکه حقانی در آنجا ایجاد شد. حاجی مالی خان توسط نیروهای ائتلاف دستگیر شد.

۴- جلال الدین حقانی (۱۹۸۰ تاکنون): وی فرمانده اولیه نیروهای این شبکه است که بر ضد ناتو و آمریکا در افغانستان و پاکستان مبادرت به حمله می کند. اگر چه گزارش ها حاکی از آن است که پسر وی در پی کسب حمایت های مالی در بین کشورهای حاشیه خلیج فارس است، واضح است که حقانی به دنبال جهاد جهانی نیست. وی یک دستورالعمل ایدئولوژیک ملی گرای اسلامی با یک هسته رهبری خوب سازمان یافته را تعقیب می کند که ده هزار جنگجو حامی آن است.

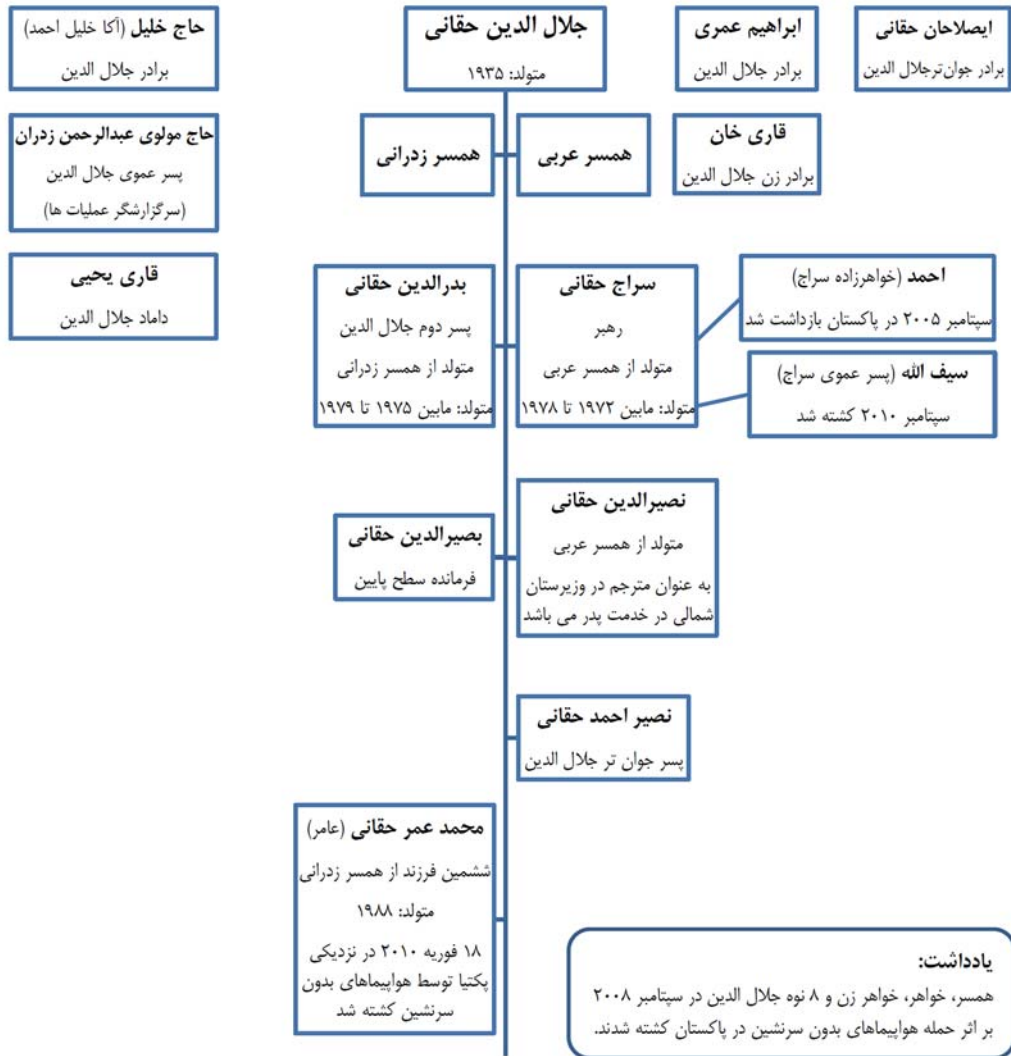
۵- سراج الدین (از ۲۰۰۰ تاکنون). وی یکی از فرماندهان شبکه در پاکستان و افغانستان است که در ۲۰۰۸ توسط ایالات متحده به فهرست تروریست ها به علت نقش آن در حمله تروریستی به هتل سِرنا در کابل افزوده شد. وی ادعای خود ریاست شورای نظامی منطقه ای میران شاه را بر عهده دارد. برای کسب اطلاعات جهت دستگیری وی، پنج میلیون دلار جایزه در نظر گرفته شده است.

۶- خلیل الرحمان حقانی (از ۲۰۰۲ تاکنون). وی مسئول جمع آوری کمک های مالی برای شبکه حقانی در شبه جزیره عربستان و خلیج فارس است. خلیل الرحمان همچنین در آموزش و توزیع تسلیحات به مبارزان و بازداشت سازماندهی شده جنگجویان دستگیر شده توسط شبکه و القاعده نیز دخالت دارد. وی در ۲۰۱۰ در فهرست تروریست ها قرار گرفت.

۷- نصیر الدین حقانی (۲۰۱۰-۲۰۰۴): وی برادر سراج الدین حقانی است و مسئولیت افزایش کمک های مالی و حمایت های لجستیکی از سوی حامیان طالبان در شبه جزیره عربستان و خلیج فارس بر عهده دارد. وی در ۲۰۰۸ حامی تروریسم شناخته شد. نصیر الدین در دسامبر ۲۰۱۰ توسط سرویس های امنیتی پاکستان دستگیر شد.

در نمودار زیر شجره نامه این شبکه ترسیم شده است.

نمودار ۱- شجره نامه شبکه حقانی

ایدئولوژی و اهداف:

اسلام‌گرایی

ملی‌گرایی

هدف شبکه حقانی از آغاز پیدایش، ایجاد اخلال در تلاش‌های سیاسی و نظامی غرب در افغانستان بوده است. این گروه از لحاظ ایدئولوژیکی با طالبان ارتباط دارد که هدفش تخریب نفوذ غرب و بازسازی حکومت بر مبنای شریعت است. جهاد جهانی در خط مقدم اهداف و پایه‌های ایدئولوژیکی این شبکه نبوده است. از این رو دسترسی خود به دیگر مناطق جهان را به حداقل رسانده است. تا سپتامبر ۲۰۱۱، برآورد شده است که حدود ده هزار نفر شبه نظامی در این گروه گردآمده‌اند.

منابع:

شبکه حقانی در نتیجه ارتباطات خوب جلال الدین حقانی طی دهه ۱۹۸۰، یکی از بهترین گروه‌های شورشی از لحاظ مالی و ارتباطی در منطقه است. در مناطق قبیله‌ای پاکستان که به صورت فدرال اداره می‌شود، این شبکه از سوی افراد ثروتمند و سازمان‌ها در خلیج فارس و همچنین از طریق جرایم سازمان یافته در افغانستان و پاکستان مورد حمایت مالی است. این شبکه بیشتر درآمد خود را از طریق کارهای مجرمانه از جمله مانند فروش غیر قانونی کرومیت، قاچاق چوب، جواهر قیمتی و فلزات به دست می‌آورد. بخش عمده کمک‌های مالی به این شبکه از طریق روابط جلال الدین حقانی است. به ویژه فرزندان وی برای کسب حمایت‌های مالی اعراب حاشیه خلیج فارس به این مناطق مکرر سفر می‌کنند. بزرگ‌ترین منبع حامی مالی و نظامی این شبکه ناشی از ارتباط آن با طالبان و القاعده است. فراهم کردن شبه نظامی، سلاح، آموزش و کمک مالی توسط طالبان و القاعده، رشد مداوم این شبکه از دهه ۱۹۹۰ را تقویت کرده است. شبکه حقانی با بیش از ده هزار نفر شبه نظامی از طالبان، القاعده و جنبش اسلامی ازبکستان، حملات هماهنگی را در سراسر پاکستان و افغانستان انجام می‌دهد.

نفوذهای خارجی:

در دوران مقابله این شبکه با تجاوز شوروی در دهه ۱۹۸۰ سرویس‌های جاسوسی آمریکا و پاکستان از این شبکه حمایت می‌کردند. جلال الدین حقانی در این دوران، خود مامور سیا بود. از دهه ۱۹۸۰ به بعد خانواده حقانی در جمع‌آوری کمک‌ها از حامیان خصوصی در خاورمیانه و دیگر گروه‌های شبه نظامی بسیار موفق بوده است. طالبان عرضه کننده اولیه کمک مالی و نظامی به شبکه از ۱۹۹۴ به بعد بوده است. القاعده نیز از دهه ۱۹۹۰ حامی این شبکه بوده است. گذشته از همکاری مداوم طالبان، القاعده، جیش محمد، جنبش اسلامی ازبکستان و پاکستان طالبان، شواهد کمی مبنی بر نفوذ گسترده سازمان‌های خارجی جدای از کمک‌های مالی برخی اهداکننده گان خصوصی عربی، وجود دارد.

موقعیت جغرافیایی:

شبکه حقانی در مناطق قبایلی که به صورت فدرال در پاکستان شمالی اداره می‌شود و مرز جنوب شرقی افغانستان فعالیت دارد. قبلاً گفتیم مقر سازمانی شبکه در میران شاه از مناطق قبایلی پاکستان قرار دارد. مناطق تحت کنترل شبکه حقانی مکانی امن برای دیگر سازمان‌های شبه نظامی مانند جیش محمد، لشکر طیبه، طالبان، القاعده و جنبش اسلامی ازبکستان است. این موقعیت استراتژیک شبکه حقانی خود تسهیل کننده تعامل این شبکه با دیگر گروه‌ها است. گسترش موقعیت جغرافیایی این شبکه در ۲۰۰۵ به مناطق خوست و پاکتیا رسید. گسترش شبکه حقانی به خارج از مناطق تحت قلمرو قبیله زدران تنها به واسطه نیروی نظامی نبود. بلکه دو عامل دیگر نیز نقش داشت. نخست تقویت شبکه‌های مذهبی محلی در مقابل رهبری قبیله‌ای ضعیف‌تر و دوم ماهیت بی‌اثر ساختارهای حکومت ناحیه فرصتی

برای گسترش موقعیت جغرافیایی این شبکه فراهم کرد. روحانیت محافظه کار پذیرای حقانی ها بوده اند، زیرا که این شبکه با آغوشی باز پذیرای شبکه های مذهبی سنت گراها و رادیکال ترین شاخه اسلام بوده است که در مدارس پاکتیا تبلیغ می شده است. به علاوه، این شبکه های مذهبی محافظه کار محلی تسهیل کننده جریان ثابتی از استخدام شبه نظامیان خارجی که در مرز از وزیرستان عبور می کنند، هستند. حتی مناطقی که حضور دولت چشمگیر ولی ناکارآمد است، فرصت هایی برای شورش های این شبکه فراهم کرده است. گسترش این شبکه تا حدودی نتیجه به حاشیه راندن رهبران قبایل و افزایش نقش ملاهای رادیکال بوده که حامی ایدئولوژی افراط گرایانه این شبکه هستند. این شبکه تلاش هایی در راستای حذف موازنه کننده های قدرت در منطقه انجام داد. برای این شبکه دو رقیب اصلی وجود داشت. اولی رهبر زدران، پاچا خان زدران و دیگری حکیم تانیوال از مقامات رسمی حکومتی افغان بود. پاچا خان از زمانی که نماینده مجلس در ۲۰۰۵ شد، سه بار مورد حمله از سوی شبکه حقانی قرار گرفت. در سال ۲۰۰۶ تانیوال ترور شد. وی از طرف حکومت کزای فرماندار خوست بود.

شبکه حقانی همچنین با شبکه منصور نیز همکاری می کرد. این شبکه در ناحیه زورمات پاکتیا فعال است. البته برخی معتقدند که قدرت آن ها تا مرکز گردیز را نیز شامل می شود. این شبکه توسط مولوی نصرالله منصور رهبری می شود. این گروه نیز در رهبری شبه نظامیان در عملیات ۲۰۰۲ ضد نیروهای ائتلاف شرکت داشت. این شبکه بین ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ در تسهیل افزایش فعالیت های شورشی در پاکتیا نقش داشت. اکنون برادر نصرالله، عبدالله طیف رهبر گروه است. ساختار شبکه حقانی، سلسله مراتبی است. فرماندهان درجه یک گروه در وزیرستان شمالی پاکستان هستند. این افراد راهنمایی های استراتژیک را دستور داده و مسائل مالی برای شورش های جنوب شرقی را هدایت می کنند. فرماندهان ارشد درجه دو که در مناطق جنوب شرقی فعال هستند، روابط خانوادگی با منطقه دارند. این روابط خانوادگی مشروعیتی برای آن ها فراهم می کند و آن ها را نسبت به ساختار اجتماعی منطقه آشنا می کند. رهبران درجه سه به صورت محلی به عنوان کانال های ارتباطی با جنگجویان خارجی عمل می کنند و به رهبران درجه دو در به کارگیری جمعیت محلی کمک می کنند. دانش آن ها بسیار ضروری است و حضور مداوم آن ها فهم یکپارچه از افغان ها و عملیات های نیروهای ائتلاف به دست می دهد. رهبران درجه سه به صورت گسترده از طریق چرخش شبه نظامیان و درخواست منابع و پول، ماموریت را اجرا می کنند. رده چهارم، مبارزان مرکزی هستند که حافظ فرماندهان درجه دو و سه هستند. گروه پنجم، مبارزان پولی هستند که افرادی فاقد ایدئولوژی بوده که برای درگیری های خاص به کار گرفته می شوند. این افراد اغلب جوانان یا کارگران فصلی هستند که برای امرار معاش به این شبکه می پیوندند. گروه پنجم توسط گروه چهارم یا سوم هدایت می شوند.

شبکه حقانی برای انجام عملیات های خود به افراد قبایل محلی وابسته است. شبه نظامیان خارجی در اصل برای تامین منابع مالی و آموزش نیروهای شبکه حقانی استفاده می شوند. و البته در مواردی برای اجرای عملیات های برجسته در کابل نیز مورد استفاده قرار می گیرند. اکثر نیروهای محلی شبکه از قبیله زدران هستند. موقعیت اقتصادی ضعیف در منطقه قبیله زدران در استخدام این نیروها توسط این شبکه موثر بوده است. نمودار زیر ساختار سلسله مراتبی شبکه حقانی همراه با وظایف فرماندهان را ترسیم می کند.

نمودار ۲- ساختار شبکه حقانی

درجه اول

فرماندهان ارشد در وزیرستان شمالی
وظیفه: تدارک رهنامه های استراتژیک و منابع

درجه دوم

فرماندهان ارشد محلی دارای روابط خانوادگی با منطقه
وظیفه: سطح روستایی یا منطقه ای

درجه سوم

رهبران گروهی محلی
وظیفه: انجام استخدام های محلی و اداره ملزومات لجستیک محلی

درجه چهارم

جنگجویان مرکزی
وظیفه: انجام جنگ های شدید و حفاظت

درجه پنجم

جنگجویان بولی
وظیفه: جنگجویان فاقد ایدئولوژی و پاره وقت

اهداف و تاکتیک‌ها:

این شبکه از انواع شیوه‌های خشونت مانند انتحار، چاشنی‌های انفجاری دست‌ساز، اخاذی، آدم‌ربایی و قاچاق برای افزایش حمایت و به‌زانو درآوردن نیروهای خارجی در منطقه استفاده می‌کند. این گروه پیش‌قراول بمب‌گذاری انتحاری در افغانستان است که اغلب در این مسیر برای انجام حملات از افراد خارجی استفاده می‌کند. علاوه بر این، تکنولوژی‌های این شبکه به‌ویژه در ارتباط با ساخت بمب و چاشنی‌های کنترل‌شده از دور بسیار پیشرفته است به گونه‌ای که از سیگنال‌های موبایل و رادیو در این زمینه استفاده می‌کنند. این شبکه بیشتر سازمان‌ها و نهادهای غربی را هدف گرفته است. به‌عنوان مثال می‌توان به مواردی مانند حمله هتل سرنا در کابل که در آن وزیر خارجه نروژ در زمان حمله حضور داشته است، حمله به کاروان ناتو، حمله به سفارت آمریکا و پایگاه‌های نظامی در سراسر افغانستان اشاره کرد.

فعالیت‌های سیاسی:

خود شبکه حقانی به دنبال مشارکت سیاسی رسمی نیست، روابط سیاسی هم با پاکستان و هم افغانستان منحصر به انگیزه‌های شخصی جلال‌الدین است. طی دهه ۱۹۸۰ حقانی رهبر شبه‌نظامیان ضد تجاوز شوروی بود. خشونت سازمان‌یافته که در ۱۹۸۵ شروع شد منجر به حمایت حکومت آمریکا و سرویس‌های امنیتی پاکستان از این شبکه شد. به دنبال پایان انقلاب مارکسیستی حزب دموکراتیک خلق افغانستان در ۱۹۸۷، حقانی بیشتر با بن‌لادن و حکومت‌های افغانستان و پاکستان نزدیک شد. در سال ۱۹۹۲ حقانی به سمت وزیر عدالت دولت اسلامی افغانستان منصوب شد. در آغاز سال ۱۹۹۶ وی به وزارت امور قبایل و مرزها در حکومت طالبان رسید. این منصب تا عقب‌نشینی طالبان از کابل در ۲۰۰۱ باقی ماند. در اکتبر ۲۰۰۱ حقانی در فرماندهی نظامی طالبان خدمت کرد. گمان می‌رود که وی نقش مهمی در فرار بن‌لادن از افغانستان به پاکستان پس از حمله آمریکا داشته است. پس از انتخاب حامد کرزای به ریاست جمهوری، وی به حقانی پستی رادر کابینه پیشنهاد کرد که نپذیرفت. این واقعه که دیگر اعضای شبکه حقانی فعالیت سیاسی تا واسط ۲۰۱۲ داشته‌اند، نامعلوم است.

مهم‌ترین اخبار مرتبط با این شبکه:

- ۱-۱۴ ژانویه ۲۰۰۸: حمله سه شبه‌نظامی شبکه حقانی به هتل سرنا در کابل در جهت انحراف فکری و ورود فرد انتحاری با افراد مسلح به داخل هتل که شش کشته و شش زخمی برجای گذاشت.
- ۲- سال ۲۰۰۹: گرفتار شدن سرباز آمریکایی به دست شبه‌نظامیان شبکه حقانی^۱.
- ۳- ۳۰ اوت ۲۰۰۹: تلفات سنگین نیروهای حقانی در حملات نظامی ناتو در شرق افغانستان در منطقه اورگون^۲.
- ۴- ۱۸ می ۲۰۱۰: هجده نفر شامل پنج سرباز آمریکایی هنگام حمله ماشین بمب‌گذاری شده طالبان به داخل کاروان ناتو در کابل کشته شدند که بدترین حمله به افسران رده بالا در جنگ افغانستان بود که شمار قربانیان آمریکا در جنگ را از مرز ۱۰۰۰ نفر عبور داد. آمریکا طالبان را مسئول این حمله دانست، اما شبکه حقانی مسئولیت آن را بر عهده گرفت.
- ۵- ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱: حمله به هتل بین‌المللی کابل
- ۶- ۳۰ ژوئن ۲۰۱۱: ناتو: اسماعیل جان فرمانده شبکه حقانی در شرق افغانستان، کشته شد.^۳
- ۷- ۱۰ اوت ۲۰۱۱: در حمله هواپیمای بدون سرنشین، هفت پیکارجوی شبکه حقانی کشته شدند.^۴

۱ . <http://isna.ir/fa/news/۹۱۰۶۱۹۱۱۴۱۱/>

۲ . http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/۰۹۰۸۳۰/۰۸/۲۰۰۹_ram_haqani_attack.shtml

۳ . <http://www.dw.de/%D%۸۶%۹D%۸A%۷D%۸A%D۸%۹>

۴ . <http://bokhdinews.af/news/-۴۸۸۶>

۸-۱۰ سپتامبر ۲۰۱۱: کامیون بمب گذاری شده در خارج از پاسگاهی در استان واداک افغانستان منفجر شد. این حمله منجر به کشته شدن پنج افغان، شامل چهار غیر نظامی، زخمی شدن ۷۷ سرباز آمریکایی، چهارده غیر نظامی افغان و سه پلیس شد. پنتاگون شبکه حقانی را مسئول این حمله دانست.

۹-۱۲ سپتامبر ۲۰۱۱: شبکه حقانی به سفارت آمریکا و پایگاه های ناتو در کابل حمله کرد. رایان کروکر سفیر ایالات متحده آمریکا شبکه حقانی را مسئول دانست. در این حمله یازده نفر کشته و ۲۳ نفر زخمی شدند.

۱۰-۲۷ سپتامبر ۲۰۱۱: 'حنار بانی' وزیر امور خارجه پاکستان اعضای شبکه حقانی را که متهم اصلی حمله به سفارت آمریکا و دفتر نمایندگی نیروهای پیمان آتلانتیک شمالی ناتو در کابل محسوب می شوند، یکی از پسران چشم آبی سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (CIA) نامید.^۵

۱۱-۳ اکتبر ۲۰۱۱: سراج الدین حقانی شرکت گروهش در عملیات سوء قصد به جان برهان الدین ربانی، رئیس جمهور سابق افغانستان را که به ریاست شورای صلح افغانستان منصوب شده بود، تکذیب کرد.^۶

۱۲-۲۰ مارس ۲۰۱۲: بازداشت تروریست انتحاری منتسب به شبکه حقانی در ولایت ننگرهار.^۷

۱۳-۲۲ آوریل ۲۰۱۲: از حملات گروهی شبکه حقانی و گروه موسوم به محاذ داد الله در کابل جلوگیری شد. این افراد قصد داشتند، تا در روزهای نشست سران ناتو در شیکاگو در افغانستان حملات همزمان را انجام دهند.^۸

۱۴-۲۶ اوت ۲۰۱۲: مرگ بدر الدین حقانی، نفر دوم شبکه حقانی در حمله هواپیماهای بدون سرنشین آمریکا^۹

۱۵-۲۳ ژوئن ۲۰۱۲: اعلام خبر حمله مخفی آمریکا به پاکستان برای دستگیری اعضای شبکه حقانی^{۱۰}

۱۶-۱۳ مارس ۲۰۱۳: هفت تن از افراد انتحاری شبکه های تروریستی سراج الدین حقانی که قصد داشتند عملیات انتحاری وسیعی را در یکی از تأسیسات نظامی در کابل انجام دهند، قبل از انجام فعالیت تروریستی، از سوی نیروهای امنیتی افغانستان مورد حمله قرار گرفتند که پنج تن از مهاجمین کشته و دو تن دیگر آنها با مقدار زیادی جنگ افزار، ادوات نظامی و وسایل انفجاری دستگیر شدند.^{۱۱}

۱۷-۲۶ می ۲۰۱۳: کشف دو مخفیگاه مهمات شبکه حقانی در ولایت پکتیا^{۱۲}. چند روز قبل تر این شبکه به دفتر سازمان مهاجرت ملل حمله کرده بود که یک پلیس، دو غیر نظامی و پنج مهاجم انتحاری کشته شدند و هفده نفر زخمی شدند.

۱۸-۵ اوت ۲۰۱۳: دستگیری اعضای یک گروه بمب گذار انتحاری مرتبط با شبکه حقانی در منطقه چهل ستون کابل که هفت تروریست دستگیر و دو نفر زخمی شدند.^{۱۳}

۱۹-۲۱ اوت ۲۰۱۳: بازداشت چهار عضو شبکه تروریستی شبکه حقانی در ولایت لوگر^{۱۴}

۲۰-۱۰ اکتبر ۲۰۱۳: دستگیر جواد ابوبکر تروریست آموزش دیده شبکه حقانی حین عملیات انتحاری در کابل^{۱۵}

۲۱-۱۱ نوامبر ۲۰۱۳: پهبادهای آمریکایی رهبران شبکه حقانی در منطقه هنگو مورد هدف قرار دادند. غازی مرجان و

۵ . <http://www.siasatrooz.ir/vdcdguw۹۳.ak۹Vw۴prra.html>

۶ . <http://www.sarkhat.com/fa/group/%D۸>

۷ . <http://www.afghanpaper.com/nbody.php?id=۳۵۰۵۶>

۸ . http://da.azadiradio.com/archive/local_news/۲۱۱۸/۱۰۹۰/۲۰۱۲۰۵۲۲.html?id=۲۴۵۸۹۰۲۹

۹ . <http://www.asriran.com/fa/news/۲۲۹۱۰۰/>

۱۰ . <http://www.jomhornews.com/doc/news/fa/۹۳۵۶/>

۱۱ . <http://www.avapress.com/vdcizwaq.t۱auy۲bcct.html>

۱۲ . <http://afghanistan.shafaqna.com/media/item/-۱۳۰۴۱>

۱۳ . <http://www.shia-news.com/fa/news/۵۹۶۷۴>

۱۴ . <http://bokhdinews.af/news/۱۴۵۷۳>

۱۵ . <http://www.momtaznews.com/>

- احمد جان معاون سراج الدین در این حمله کشته شد.^{۱۶}
- ۲۲-۱۲ نوامبر ۲۰۱۳: ترور نصیرالدین حقانی در اسلام آباد پاکستان.^{۱۷} دستگاه اطلاعاتی افغان، مرگ نصیرالدین را به اختلافات داخلی شبکه حقانی و انتقام گیری ملا فضل الله مربوط کرده است. اما مقامات اطلاعاتی پاکستان بر این باورند که دستگاه اطلاعاتی افغانستان با کمک شبکه جاسوسی عظیمی که آمریکا به راه انداخته بود از طریق شبکه های عملیاتی خود در پاکستان دستور مرگ وی را صادر کرد.^{۱۸}
- ۲۳-۲۶ نوامبر ۲۰۱۳: بازداشت سه مهاجم انتحاری وابسته به شبکه حقانی که قصد بر هم زدن امنیت لویی جرگه را داشتند.^{۱۹}
- ۲۴-۱۴ ژانویه ۲۰۱۴: کشته و زخمی شدن تعدادی از طالبان مسلح که پنج تن آن ها مرتبط با شبکه حقانی بوده اند.^{۲۰}
- ۲۵-۲۵ ژانویه ۲۰۱۴: شریف الله و حضرت موسی، ساکنان استان لوگر و غزنی افغانستان و از اعضای شبکه حقانی که به دستور حاجی جلیل حقانی، برادر سراج الدین حقانی قصد انجام حمله بر ضد پایگاه نظامیان آمریکا در استان لوگر را داشتند، دستگیر شدند.^{۲۱}
- ۲۶-۶ فوریه ۲۰۱۴: شامل شدن سه تن از اعضای شبکه حقانی به نام های سعدالله جان، یحیی حقانی و محمد عمر زدران در فهرست سیاه سازمان های تروریستی جهان.^{۲۲}
- ۲۷-۲۷ فوریه ۲۰۱۴: آمریکا یک گروه ویژه را برای نابودی شبکه حقانی تشکیل داد.^{۲۳}
- ۲۸-۲۶ جولای ۲۰۱۴: دولت آمریکا از اسلام آباد درخواست کرد تا اجازه تجدید قوا را به شبکه حقانی پس از حملات گسترده ارتش پاکستان به مواضع این گروه تروریستی ندهد.^{۲۴}
- ۲۹-۲۲ اوت ۲۰۱۴: آمریکا برای دستگیری پنج عضو شبکه حقانی، سراج الدین حقانی، عزیز حقانی، خلیل الرحمن حقانی، یحیی حقانی و عبدالرووف ذاکر جایزه تعیین کرد.^{۲۵}
- ۳۰-۱۳ اکتبر ۲۰۱۴: عبدالله حقانی از فرماندهان ارشد این شبکه در اثر حمله پهپادهای آمریکایی کشته شد.^{۲۶}
- ۳۱-۲۳ نوامبر ۲۰۱۴: بمب گذاری انتحاری در مسابقه فوتبال استان پکتیکا که منجر به کشته شدن ۵۷ نفر شد.^{۲۷} هدف این حمله کشتن باور خان فرمانده پلیس محلی بوده است.
- ۳۲-۱۵ آوریل ۲۰۱۴: دستگیری ۱۲ تروریست مرتبط با شبکه حقانی که قصد آشوب در انتخابات ریاست جمهوری را داشتند.^{۲۸}
- ۳۳-۳۰ آوریل ۲۰۱۴: حمله گروهی اعضای شبکه حقانی به قرارگاه نیروهای دولتی در ولایت پکتیکا.^{۲۹}

۱۶ . <http://www.abna۳۴.com/persian/۴۸۳۷۷۴/print.html>

۱۷ . <http://www.thenews.com.pk/Todays-News-۲۶۶۰۳-۱۳-Jalaluddin-Haqqanis-son-killed-in-Islamabad>

۱۸ . <http://www.afghannews.ir/ShowDetails.aspx?NewsId=۶۸۷۰۳>

۱۹ . <http://afghanistan.shafaqna.com/media/item/۲۰۱۷۱>

۲۰ . <https://www.facebook.com/Afghanistan.NDS/posts/۶۹۳۱۹۱۳۸۴۱۰۱۴۶۷>

۲۱ . <http://tabriz.irna.ir/fa/News/۸۱۰۱۰۱۳۳/>

۲۲ . <http://www.negaahTV.af/news/da/>

۲۳ . <http://www.etilaatroz.com/>

۲۴ . <http://www.mehrnews.com/news/۲۳۳۸۵۴۲/>

۲۵ . http://khalilminawi.blogspot.in/۰۸/۲۰۱۴/blog-post_۵۹.html?m=۰

۲۶ . <http://www.tabnak.ir/fa/news/۴۴۶۰۹۰/>

۲۷ . http://www.longwarjournal.org/archives/۱۱/۲۰۱۴/haqqani_network_laun.php

۲۸ . <http://sakhi۵۴.parsiblog.com/Posts>

۲۹ . <http://www.yadgarafghan.com/da/provincial-news/paktika%۴.html>

۳۴- دسامبر ۲۰۱۴: حمله انتحاری به مرکز فرهنگی فرانسه در کابل، در حین نمایش تئاتری با عنوان "تپش قلب: سکوت پس از انفجار"، فردی ۱۵ ساله مواد منفجره خود را در میان تماشاچیان منفجر کرد که یک نفر کشته و ۲۱ نفر زخمی شدند.^{۳۰}

۳۵- ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۴: وقوع جنایت در شهرستان پغمان کابل که به عناصر شبکه حقانی نسبت داده شد.^{۳۱}

۳۶- ۸ سپتامبر ۲۰۱۴: پلیس هلمند: پاکستان و ایران از طالبان و اعضای شبکه حقانی حمایت می کنند.^{۳۲}

۳۷- اکتبر ۲۰۱۴: دستگیر انس حقانی و حافظ رشید توسط ارتش افغانستان^{۳۳}

۳۸- اکتبر ۲۰۱۴: کشف بزرگ ترین مرکز تولید کمربندهای انتحاری مرتبط با شبکه حقانی در کابل.^{۳۴}

۳۹- ژانویه ۲۰۱۵: ممنوع فعالیت شدن شبکه حقانی از سوی دولت پاکستان به درخواست ایالات متحده.^{۳۵}

۴۰- امنیت ملی افغانستان یک سازمان دهنده شبکه حقانی را در کابل بازداشت کرد.^{۳۶}

۴۱- ۳۰ ژانویه ۲۰۱۵: یک سناتور آمریکایی که مکرراً به خاورمیانه سفر می کند، گفته است که بازداشتی های طالبان که در بدل آزادی بویی برگدال، سرباز آمریکایی از گوانتانامو رها و به قطر سپرده شده بودند، با اعضای شبکه ی حقانی ارتباط دارند.^{۳۷}

۴۲- مارس ۲۰۱۵: کشف سه انبار مهمات شبکه حقانی در منطقه "گیانی" ولایت پکتیکا^{۳۸}

۴۳- ۵ آوریل ۲۰۱۵: حمله تروریستی در ولایت خوست: هنگامی که معترضان در مقابل سرپرست ولایت خوست دست به تظاهرات زده بودند، حمله انتحاری شدیدی رخ داد که بیش از ۸۰ نفر کشته و زخمی شدند.^{۳۹}

۴۴- ۷ آوریل ۲۰۱۵: هلاکت ملا رمضان عضو شبکه حقانی به همراه پنج نفر از یارانش در منطقه ملکی شاهی شهرستان برمل.^{۴۰}

۴۵- ۱۸ آوریل ۲۰۱۵: فرمانده شبکه حقانی معروف به فاروق زدران در منطقه مرزی وزیرستان شمالی و جنوبی کشته شد. شش شبه نظامی کشته و نه تن دیگر دستگیر شدند.^{۴۱}

۴۶- ۲۵ آوریل ۲۰۱۵: متلاشی شدن دو مخفیگاه سلاح و مهمات شبکه حقانی زیر نظر مولوی اسماعیل در ولایت غزنی^{۴۲}

۴۷- ۲۵ آوریل ۲۰۱۵: جنرال جوزف دانفورد فرمانده کل نیروهای بین المللی مستقر در افغانستان گفته است که در همکاری با نیروهای امنیتی افغان فشارها بر شبکه حقانی افزایش خواهد یافت.^{۴۳}

۴۸- ۲۵ آوریل ۲۰۱۵: ۶۰ تن از اعضای شبکه حقانی و جنگجویان خارجی در ولایت زیروک کشته شدند.^{۴۴}

۳۰ . <http://af.farsnews.com/politics/news/۱۳۹۳۰۹۲۲۰۰۰۲۲۸>

۳۱ . <http://dari.irib.ir/political/>

۳۲ . <http://kabulpress.org/my/spip.php?article۲۱۳۰۷۲> این خبر صرفاً جهت اطلاع است نه به معنی تأیید این ادعا

۳۳ . <http://www.asiaepress.com/detail/News/۱۷۶۸۸>

۳۴ . <http://oweis.ir/?p=۴۸۸۷>

۳۵ . <http://isna.ir/fa/news/۹۳۱۰۲۷۱۴۸۸۰/>

۳۶ . http://www.bbc.co.uk/Persian/afghanistan/۱۵۰۱۰۷/۰۱/۲۰۱۵_k۰۳_nds_arrest_haqqani_organizer_in_kabul

۳۷ . <http://www.etalatroz.com/%D%AB%۲D%۸۶%۹D%۸AF>

۳۸ . <http://af.farsnews.com/social/news/۱۳۹۴۰۱۱۰۰۰۰۶۵۶>

۳۹ . <http://www.mehrnews.com/news/۲۵۲۶۶۹۸/>

۴۰ . <http://oweis.ir/?p=۸۷۸۵>

۴۱ . <http://www.avapress.com/vdcfmxdymw۷dyxa.igiw.html>

۴۲ . <http://avapress.com/vdcdej۰ffyt۰zj۶,۲a۲y.html>

۴۳ . <http://rahiabrisham.com/index.php?id=۴۰۰>

۴۴ . http://da.azadiradio.org/archive/local_news/۲۱۱۸/۱۰۹۰/۲۰۱۴۰۴۳۰.html?id=۲۵۳۶۷۴۶۰

روابط با دیگر گروه‌ها:

شبکه حقانی اتحادی قوی با طالبان افغانستان به ویژه پس از سلطه آن بر افغانستان در سال ۱۹۹۶ دارد. حقانی وزارت امور قبایل را که در دوره حکومت طالبان و تجاوز آمریکا پابرجا بود، پذیرفت و پس از حمله آمریکا به پاکستان فرار کرد. سید سلام شهزاد روزنامه نگار در گزارشی بیان می‌کند که کرزای، رییس جمهور افغانستان، جلال الدین حقانی را دعوت کرده تا پست نخست وزیری را برعهده گرفته تا از این طریق بتواند حامیان طالبان میان رورا وارد ساختار حکومت افغانستان کند. این پیشنهاد از سوی حقانی رد شد. شبکه حقانی مسئول انتقال عاملان طالبان و القاعده در مرز افغانستان و پاکستان به ویژه برای انجام حملات ضد تشکیلات ناتو در استان‌های جنوب شرقی افغانستان طی یک دهه گذشته بوده است. علاوه بر این، نصیر الدین حقانی در ۲۰۰۴ با همکاری طالبان به عربستان سعودی سفری داشته تا حمایت‌های مالی برای عملیات طالبان به قصد ایجاد حملات در جهت اخلال در انتخابات ۲۰۰۴ افغانستان را به دست آورد. با توجه به حضور شبه نظامیان طالبان در شبکه حقانی، رابطه این دو گروه مستحکم است.

روابط شبکه حقانی با القاعده در پاکستان و افغانستان به اوایل دهه ۱۹۹۰ بر می‌گردد. از زمان ظهور این شبکه در دهه ۱۹۷۰ تا دهه ۱۹۸۰ آن‌ها به نظر می‌رسد پایه‌های گروه‌های شبه نظامی پشتون در منطقه را گذاشته‌اند. یکی از دلایل ارتباط بین این دو گروه، تشابهات قومی بین آن‌ها است. هر دو گروه توسط ترکیبی از اعراب و پشتون‌ها در مناطق افغانستان و پاکستان پایه گذاری شده‌اند. این شبکه هم در روش شناسی و هم توانایی‌ها کاملاً پیچیده است که اجازه توسعه تدریجی فعالیت نظامی را به آن‌ها می‌دهد. اوج قدرت شبکه حقانی پس از اشغال افغانستان از حدود دو سال پیش یعنی از سال ۲۰۱۱ نمایان شد به طوری که سه حمله عمده علیه منافع غرب و ناتو در افغانستان به انجام رسانده است. حمله همزمان به چند هدف مهم در شهر کابل، حمله به هتل «اینترکنتیننتال» کابل، حمله به سفارت آمریکا در کابل و حمله به پایگاه «بگرام» در افغانستان رخ داده است که این حملات کمتر از دو هفته پس از انتشار خبر مرگ بن لادن به دست نیروهای ویژه آمریکایی، رخ دادند که حاکی از روابط مستحکم این شبکه با القاعده است^{۴۵}. این حملات باعث افزایش فشار غرب بر پاکستان شد. ظهور القاعده و استراتژی‌های آن‌ها عموماً به پایه‌ای نسبت داده می‌شود که در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ توسط شبکه حقانی گذاشته شد. اگر چه حملات یازده سپتامبر ۲۰۰۱ آمریکا به نام القاعده تمام شد، اما شبکه حقانی حامی اصلی در برنامه ریزی، آموزش و اجرای عملیات بود. این شبکه پس از حمله آمریکا به افغانستان سعی کرده است خودمختاری خود را حفظ کند. شبکه حقانی همچنین با جنبش طالبان پاکستان روابطی داشته است که تلاش‌هایی در جهت وساطت بین جنبش طالبان و دولت مرکزی پاکستان داشته است. حکیم الله محسود رهبر طالبان پاکستان با شبکه حقانی ارتباط بسیار نزدیکی داشته است. وی در ۲۰۱۳ کشته شد^{۴۶}. حقانی از شبه نظامیان طالبان پاکستان خواسته است از خشونت ضد نیروهای پاکستانی خودداری کنند. شبکه حقانی همچنین در ارتباط با عملیات‌ها با لشکر طیبه نیز روابطی دارد. لشکر طیبه گروهی تروریستی است که توسط آی اس آی پاکستان حمایت می‌شود. اگرچه روابط مستقیمی بین این دو گروه وجود ندارد، گفته می‌شود سرویس جاسوسی پاکستان برای عملیات‌های تروریستی در افغانستان و پاکستان از آن‌ها استفاده می‌کند. همچنین گمان می‌رود القاعده و آی اس آی از جیش محمد به عنوان نماینده انجام عملیات‌های تروریستی در کنار شبکه حقانی استفاده می‌کند. شبکه حقانی روابط طولانی با حکومت پاکستان از زمان مجاهدین افغان دارد و پاکستان از آن به عنوان ابزار نفوذ در افغانستان استفاده می‌کند.

روابط اجتماعی:

شبکه حقانی روابط نزدیکی با قبایل محلی مناطق قبیله نشین فدرال پاکستان دارد. این شبکه اغلب کمک‌های مالی فراوانی را به افراد بومی که به ارائه کمک و تهیه ملزومات عملیات‌های شبکه می‌پردازند، اختصاص

۴۵ . http://sharghdaily.ir/Modules/News/PrintVer.aspx?Src=Main&News_Id=۳۲۶۷۸

۴۶ . http://www.afghanistan-iim.com/index.php?option=com_content&view=article&id=۳۷۶۲۴۹A-۱۱-۰۸-۱۳۹۲

می دهد. این رویه به شبکه این ظرفیت را می دهد تا نیروهای بیشتری برای انجام عملیات زیر چتر خود داشته باشد. با این حال در سیکل فرماندهی درونی شبکه اعضای غیر پشتون مجاز به ورود نیستند. تصمیم شبکه حقانی به در بر گرفتن شبه نظامیان خارجی ترکیبی از بازیگر عقلائی و ویژگی های مشترک است. ویژگی های عقلائی شامل منابع و امور مالی می شود. در حالی که ویژگی های مشترک بر ایدئولوژی متمرکز است. شبکه حقانی تصمیم گرفته است شبکه مالی ایجاد کند. یکی از شیوه ها، جذب بازیگران خارجی است تا منابع مالی خود را افزایش دهد که خود موجب حفظ خود مختاری این شبکه می شود. اتحاد این شبکه با طالبان نیز در همین راستا بوده است. این شبکه و طالبان قادر بوده اند نقاط مشترکی را بر شکل حکومتی که باید بر افغانستان حاکم باشد بین خود پیدا کنند. این دو گروه در این عقیده سهیم هستند که افغانستان باید ملتی اسلامی و تحت راهنمایی اصول مذهبی باشد. طالبان هم بر این باور بود که کنترل کامل افغانستان بدون این شبکه امکان پذیر نیست. شبکه حقانی حتی پس از حملات یازده سپتامبر، متحد طالبان باقی ماند، زیرا که مخالف آمریکا و حکومت جدید افغانستان بود. نخست این که کرزای اتحاد با دشمن این شبکه را در قلمرو خود انتخاب کرده بود. دوم این که جلال الدین حقانی فرایند مذاکره با حکومت آمریکا را در ۲۰۰۲ شروع کرد ولی حکومت آمریکایی خود را سلطه گر مطلق می دانست و جلال الدین به شورشیان افغان پیوست. آخر این که حقانی اتحاد با طالبان را ترجیح می داد زیرا که خود مختاری این گروه حفظ می شد.

آمریکا از دولت پاکستان خواسته تا با گروه های تروریستی در خاک خود برخورد کند. عملیات ضرب عضب پاکستان در ۲۰۱۴ در وزیرستان شمالی سبب کاهش توانایی شبکه حقانی در انجام حملات در قلمرو افغانستان شد. وزیرستان شمالی مامن گروه های تروریستی از جمله شبکه حقانی است. افغانستان نگران آن است که عملیات پاکستان تنها بر طالبان این کشور متمرکز شود که بیشتر در پاکستان حضور دارد^{۴۷}. البته سرویس های جاسوسی پاکستان حامی این شبکه برای ناامن کردن افغانستان هستند تا از این طریق مانع شکل گیری دولتی قوی و ملی گرا در این کشور شوند تا به عنوان برگ برنده ای در روابط با هند استفاده شود.

نقشه تقسیمات کشوری (ایالات) پاکستان

نقشه مناطق عملیات شبکه حقانی در افغانستان

* مناطقی که با رنگ قرمز نشان داده شده است مناطقی می باشد که شبکه حقانی در آن ها فعال بوده است.

مناطق فاتا یا مناطق قبایلی

